

Energi-,
Forsynings- og
Klimaministeriet

Samlenotat

Dato

14. juni 2018

Energieffektivitetsdirektivet

Dagsorden	Side
2. Forslag til revision af energieffektivitetsdirektivet – <i>Revideret forhandlingsoplæg</i>	2

**Energi-, Forsynings- og
Klimaministeriet**

Stormgade 2-6
1470 København K

T: +45 3392 2800
E: efkm@efkm.dk

www.efkm.dk

2. Forslag til revision af energieffektivitetsdirektivet

KOM(2016) 761

Revideret notat. Ændringer er markeret med streg i margenen.

1. Resumé

Kommissionen har den 30. november 2016 offentliggjort forslag til ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv, 27/2012/EU om energieffektivitet (energieffektivitetsdirektivet), som en del af Kommissionens såkaldte Vinterpakke. Der er tale om en begrænset revision af energieffektivitetsdirektivet, hvor kun enkelte af artiklerne er omfattet. Et væsentligt element i revisionen er forslaget om et nyt mål om 30 pct. forbedring af energieffektivitet i 2030, der skal være bindende på EU-niveau. Forslaget indeholder ikke en byrdefordeling mellem medlemslandene. Et andet centralt element i revisionen er en forlængelse af energispareforpligtelsen til efter 2020. Forslaget vurderes umiddelbart at ville have konsekvenser for dansk ret samt erhvervsøkonomiske konsekvenser.

Regeringen hilser Kommissionens revision af energieffektivitetsdirektivet velkommen og er overordnet set positiv overfor en revision af direktivet, der kan bidrage til, at EU når sine klima- og energipolitiske mål for 2030. Forhandlingssituationen indikerer klart, at det bærer mod et højere, men vejledende, EU-mål for forbedring af energieffektivisering i 2030. Regeringens prioritet i lyset heraf er at arbejde aktivt for et så højt vejledende EU-mål, som der kan samles flertal for i Rådet. Skulle forhandlingerne mod forventning munde ud i et bindende mål, vil regeringen også kunne støtte dette. Hertil støtter regeringen op om en forlængelse af energispareforpligtelsen efter 2020.

2. Baggrund

Kommissionen har den 30. november 2016 fremsat forslag om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 27/2012/EU om energieffektivitet (KOM(2016) 761), som er en del af Kommissionens såkaldte Vinterpakke, hvis officielle navn er "Clean energy for all Europeans". Forslaget er fremsat med hjemmel i TEUF artikel 114 og skal behandles efter den almindelige lovgivningsprocedure i TEUF artikel 294. Rådet træffer afgørelse med kvalificeret flertal. Forslaget er oversendt til Rådet den 30. november 2016 i dansk sprogversion.

Baggrunden for revisionen er, at Kommissionen, jf. artikel 24 i direktivet, er forpligtet til at evaluere og justere en række artikler, ligesom der er behov for, at energieffektivitetsdirektivet opdateres i overensstemmelse med 2030-rammen for EU's klima- og energipolitik. Da medlemslandene først havde frist for implementering af direktivet i juni 2014, har Kommissionen vurderet, at det endnu er for tidligt at åbne op for mere end en begrænset revision.

EU's 2030-ramme blev vedtaget i oktober 2014 af Det Europæiske Råd, som ligeledes endosserede strategien for Energiunionen i marts 2015. Som en del af 2030-rammen vedtog de europæiske stats- og regeringsledere, at EU skulle forbedre

energieffektiviteten i 2030 med mindst 27 pct. Her var der imidlertid også enighed om, at målet skulle tages op til revision senest i 2020 med udgangspunkt i et EU-mål på 30 pct. (jf. DER-konklusioner, oktober 2014). Energiunionen udstikker ligeledes retningen for fremtidens europæiske energi- og klimapolitik, som skal sikre, at EU når sin langsigtede målsætning om en fossiluafhængig økonomi i 2050. Energieffektivitet er én af energiunionens i alt 5 dimensioner. Tilsammen skal 2030-rammen og Energiunionens målsætninger ifølge Kommissionen føre til forøget forsyningssikkerhed, konkurrenceevne og bæredygtighed for Europa.

I 2007 forpligtede EU sig første gang til et mål for energieffektivitet, hvor man vedtog et mål på 20 pct. forbedret energieffektivitet i 2020. EU's 2020-mål og 2030-mål er defineret i primærenergiforbrug, der udgør det samlede energiforbrug inkl. tab fra produktion, konvertering og distribution, men 2020-målet i energieffektivitetsdirektivet er også reflekteret ud fra endeligt energiforbrug, der er det forbrug, der leveres til slutbrugerne. I sin konsekvensanalyse anfører Kommissionen, at EU allerede i 2014 nåede en reduktion af energiforbruget svarende til 18,7 pct. i det primære energiforbrug og 21,8 pct. i det endelige energiforbrug. Kommissionen regner således med, at EU når sit mål for 2020, hvis det nuværende niveau for energieffektivitet holdes.

Kommissionen konkluderer derimod – på baggrund af de seneste beregninger af EU's fremskridt på energieffektivitet – at EU, med nuværende tiltag og politikker alene, vil opnå en reduktion af energiforbruget svarende til 23,9 pct. i 2030, hvilket betyder, at EU ikke ser ud til at nå sit nuværende mål på 27 pct. Der er således bl.a. behov for nye tiltag med henblik på at sikre, at energieffektiviseringsindsatsen er tilstrækkelig for perioden frem til 2030. Kommissionen anfører i sin konsekvensanalyse, at der er et problem med, at mange omkostningseffektive investeringer i energieffektivitet ikke foretages på grund af markeds- og reguleringsfejl, som ikke er løst i den eksisterende lovgivning. Det er blandt andet disse problemstillinger, der ligger bag den foreslåede revision af energieffektivitetsdirektivet, men også de øvrige energieffektivitetselementer i Vinterpakken hhv. revisionen af direktivet for bygningers energimæssige ydeevne (bygningsdirektivet), samt Kommissionens initiativ om smart finansiering af smarte bygninger.

3. Formål og indhold

Direktivforslagets overordnede formål er at bidrage til øget energieffektivitet i EU med henblik på at nå EU's 2030-målsætning for energieffektivitet, som vedtaget i 2014 af Det Europæiske Råd.

Det nuværende direktiv fastlægger alene EU's mål for energieffektivitet frem til 2020, og Kommissionen foreslår derfor at tilføje EU's 2030-mål, samt at forhøje dette fra det nuværende vejledende mål om 27 pct. forbedring af energieffektiviteten til et bindende 30 pct. mål på EU-niveau. Der er således ikke lagt op til en byrdefordeling, men et overordnet EU-mål. Kommissionen lægger også op til, at udvikle medlemslandenes nuværende rapporteringsforpligtelser på energiforbrug i 2020 til også at inkludere energiforbrug i 2030.

Det andet centrale element i forslaget er, at energispareforpligtelsen, hvor medlemslandene årligt skal opnå nye energibesparelser på 1,5 pct. af det endelige energiforbrug, som i det gældende direktiv udløber ved udgangen af 2020, forlænges til at gælde for perioden efter 2020. De eksisterende muligheder for at medtælle op til 25 pct. af energibesparelser, der ikke er opnået i slutforbruget, fastholdes, og der tilføjes en mulighed for at medregne lokale vedvarende energianlæg på bygninger, som en del af denne reduktion. Kravet om nye årlige energibesparelser på 1,5 pct. kan fortsat opfyldes via en ordning for energispareforpligtelser for distributions- eller handelsselskaber, alternative foranstaltninger eller en kombination deraf. Der ændres således ikke på medlemslandenes fleksibilitetsmuligheder i forhold til, hvordan energibesparelserne opnås. Kommissionen foreslår desuden, at medlemsstaterne skal medtage krav om socialt sigte i energispareforpligtelser, herunder ved at kræve at en del af foranstaltningerne gennemføres i husholdninger, der er berørt af energifattigdom og i socialt boligbyggeri.

Endeligt foreslår Kommissionen at ændre de nuværende bestemmelser om målere og fakturering af energiforbrug hos slutkunder. Ændringerne omhandler fjernvarme, fjernkøling og varmt vand, mens el- og gasdelen skal inkorporeres i anden lovgivning. For så vidt angår målere skal medlemslandene sikre, at kunder til fjernvarme, fjernkøling og varmt vand udstyres med målere, som viser forbrugernes aktuelle energiforbrug. Kommissionen foreslår, at ny-installerede målere skal være fjernaflæste fra 1. januar 2020, mens alle målere skal være fjernaflæste fra 1. januar 2027, undtaget hvor medlemslandene dokumenterer, at dette ikke er omkostnings-effektivt. For så vidt angår faktureringsoplysninger til slutkunder af deres faktiske forbrug lægger Kommissionen op til, at det ikke længere skal være muligt at fravige denne forpligtelse i tilfælde, hvor det ikke anses som teknisk muligt eller økonomisk begrundet. Det foreslås desuden, at der, hvor fjernaflæste målere er blevet installeret, skal være faktureringsoplysninger til rådighed for slutkunden 12 gange årligt i 2022.

Kommissionen foreslår, at artikel 23 vedrørende delegerede retsakter tilpasses den seneste Interinstitutionelle Aftale mellem Rådet, Europa-Parlamentet og Kommissionen af 13. april 2016 om brugen af delegerede retsakter. Den involverer bl.a. at eksperter udpeget af medlemsstaterne skal konsulteres inden en delegeret retsakt vedtages. Beføjelserne til at vedtage delegerede retsakter kan ligeledes til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet og Rådet.

4. Europa-Parlamentets udtalelser

Europa-Parlamentet er i henhold til den almindelige lovgivningsprocedure (TEUF artikel 294) medlovgiver.

Europa-Parlamentet har den 17. januar 2018 vedtaget sin betænkning om Kommissionens forslag til et revideret Energieffektivitetsdirektiv. Af betænkningen fremgår det bl.a., at Europa-Parlamentet ønsker et bindende mål for energieffektivisering i 2030 på mindst 35 pct. Europa-Parlamentet støtter Kommissionens forslag om at forlænge energispareforpligtelsen, hvor medlemslandene årligt skal opnå nye energibesparelser på *mindst* 1,5 pct. Europa-Parlamentet foreslår derudover, at det

skal være obligatorisk for medlemslandene at medregne salg af energi anvendt til transport i basen for energispareforpligtelsen. Europa-Parlamentet ønsker dertil, at der skal være krav til medlemsstaterne om et socialt sigte i energispareforpligtelser i forhold til husholdninger.

For så vidt angår bestemmelserne om målerne og fakturering af energiforbruget hos slutkunder støtter Europa-Parlamentet Kommissionens forslag men tilføjer også elementer herunder om oplysninger til slutkunderne via regningen.

5. Nærhedsprincippet

Det er Kommissionens vurdering, at nærhedsprincippet er overholdt. Dette begrundes med, at målene for energieffektivitet ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne alene, og at der derfor er behov for en indsats på EU-plan, der kan lette og støtte udbredelsen af aktiviteter på nationalt plan.

Derudover vurderer Kommissionen, at nærhedsprincippet overholdes, idet medlemslandene bevarer deres mulighed for selv at vælge deres policy-mix og tilgang, når det kommer til at opnå de nødvendige energibesparelser frem mod 2030.

Regeringen deler Kommissionens vurdering og finder også, at nærhedsprincippet er overholdt.

6. Gældende dansk ret

Forslaget vil berøre følgende dansk lovgivning:

- Lov om ændring af lov om fremme af besparelser i energiforbruget, lov om varmforsyning, lov om kommunal fjernkøling og forskellige andre love, nr. 345 af 8. april 2014
- Lov om elforsyning, nr. 418 af 25. april 2014
- Lov om varmforsyning, nr. 1307 af 24. november 2014
- Lov om naturgasforsyning, nr. 1331 af 25. november 2013
- Bekendtgørelse om energivirkomheder og bygningsejeres oplysningsforpligtelser overfor slutkunder om energiforbrug og fakturering, nr. 1395 af 25. november 2016
- Bekendtgørelse om individuel måling af el, gas, vand, varme og køling, nr. 563 af 2. juni 2014

7. Konsekvenser

Lovgivningsmæssige konsekvenser

Såfremt forslaget vedtages i sin oprindelige udformning, vil det have lovgivningsmæssige konsekvenser i form af en tilpasning af bekendtgørelse om energivirkomheder og bygningsejeres oplysningsforpligtelser overfor slutkunder om energiforbrug og fakturering, nr. 1395 af 25. november 2016, vedrørende hyppige faktureringsoplysninger til slutkunder. Forslaget kræver blandt andet en hyppigere fakturering fra 2022, hvilket vil skulle afspejles i bekendtgørelsen.

Ligeledes kan forslaget få konsekvenser i forhold til bekendtgørelse om individuel måling af el, gas, vand, varme og køling, nr. 563 af 2. juni 2014, dog kun hvad angår vand, varme og køling. Med Kommissionens forslag om en række nye tidsfrister for fjernflæste målere, vil disse skulle indsættes i bekendtgørelsen om målere.

Ydermere kan forslaget om udformning og forlængelse af energispareforpligtelsen få konsekvenser i dansk ret, da man endnu ikke har vedtaget en ordning i Danmark, som gælder efter 2020. Særligt forventes et evt. krav om at inkludere sociale formål i energispareforpligtelsen at få lovgivningsmæssige konsekvenser, hvis det vedtages i den form, som er foreslået af Kommissionen. Den resterende del af forslaget om at forlænge energispareforpligtelsen til efter 2020 læner sig i høj grad op af den nuværende forpligtelse, og forventes derfor ikke at kræve større lovgivningsmæssige ændringer.

Økonomiske konsekvenser

Statsfinansielle konsekvenser

Forslaget vurderes ikke at få væsentlige statsfinansielle konsekvenser, om end energibesparelser forventes at føre til et provenutab, der følger af færre indtægter fra energiafgifter. For så vidt angår yderligere energieffektivitetstiltag vil det afhænge af de konkrete virkemidler i implementering, hvorvidt sådanne tiltag er forbundet med statsfinansielle konsekvenser.

Samfundsøkonomiske konsekvenser

På EU-niveau vurderer Kommissionen, at forslaget om at øge energieffektiviseringsmålet i 2030 fra 27 pct. til 30 pct. vil føre til et forøget BNP i EU på 70 mia. Euro og skabe 400.000 jobs i 2030, herunder særligt i byggesektoren.

Forslaget om et 30 pct. bindende mål for energieffektivitet i 2030 byrdefordeles ikke mellem medlemsstaterne, men nås via bindende virkemidler på EU-niveau og nationale indsatser. Ved at gøre målet bindende styrkes Kommissionens eksisterende kompetence i forhold til at planlægge nye politiske forslag, såfremt der er udsigt til, at målet for 2030 ikke nås. Underopfyldelse af det samlede EU-mål kan derfor indirekte medføre konsekvenser i form af nye tiltag på området med potentielle økonomiske omkostninger. Nye forslag vil skulle vedtages af Rådet og Europa-Parlamentet. Såfremt der bliver tale om et vejledende mål vil dette alt andet lige være mindre forpligtende, hvorfor det også vil give et svagere ophæng til Kommissionen i forhold til at fremlægge nye politiske forslag, som kan bidrage til at nå målet.

En teoretisk beregning baseret på, at Danmark skal tage sin forholdsmæssige andel af det fælles mål svarende til, at Danmark skal nå en 30 pct. reduktion af energiforbruget i 2030, viser (i et frozen policy scenarium), at der vil være en hypotetisk manko på 174 PJ i 2030. Indregnes energibesparelser som følge af en fortsættelse af energispareforpligtelsen, reduceres mankoen til ca. 102 PJ. Der vil således stadig være en manko for Danmark, hvis man skulle tage en forholdsmæssig andel af målet. En opfyldelse af regeringens mål om mindst 50 pct. VE i 2030 kan, sammen

med udbygning med VE, ske via en reduktion i bruttoenergiforbruget i 2030, som i så fald vil føre til en reduktion af mankoen. Det bemærkes, at et mål over 30 pct. vil betyde, at mankoen vil være tilsvarende større.

Forslaget om installering af fjernaflæste målere vurderes ikke at få samfundsøkonomiske konsekvenser, da medlemslandene kan undtages kravet, hvis dette ikke viser sig omkostningseffektivt og teknisk muligt. Forslaget vurderes ikke at have væsentlig betydning i Danmark.

Ift. forslaget om hyppige fakturerings- og forbrugsoplysninger vurderes de samfundsøkonomiske gevinster til at være 5 millioner kr. fsva. fjernvarme i parcelhuse og 92 millioner kroner fsva. fjernvarme i etageejendomme.

Erhvervsøkonomiske konsekvenser

Bestemmelsen om målere (artikel 9) vurderes ikke at have erhvervsøkonomiske konsekvenser, da omkostningerne, der følger af bestemmelsen, påhviler forbrugerne.

Der vurderes ikke at være erhvervsøkonomiske konsekvenser forbundet med forpligtelsen ang. hyppige fakturerings- og forbrugsoplysninger, da kravet i dette tilfælde vil ramme fjernvarmeselskaber, som ikke er konkurrenceudsatte.

Andre konsekvenser og beskyttelsesniveauet

En vedtagelse af forslaget skønnes at have positiv virkning for Danmark ift. miljø og sundhed, da det må forventes, at en forøget energieffektivitet vil føre til et fald i udledning af drivhusgasser. Kommissionen vurderer, at omkostningerne ved forureningsbekæmpelse og omkostningerne ved forringet sundhed vil blive reduceret med mellem 4,5 til 8,3 milliarder Euro for hele EU. Derudover vil forsyningssikkerheden i EU blive betydelig forbedret ved en ifølge Kommissionen forventet reduktion i gasimporten på 12 pct. i 2030. Ydermere må det forventes, at øget energieffektivitet vil føre til en forbedret forsyningssikkerhed og begrænse energiafhængigheden af eksterne leverandører.

8. Høring

Forslaget har været sendt i høring i Specialudvalget for Energi, Forsyning og Klimapolitik.

Der er modtaget høringssvar fra Rockwool, Dansk Byggeri, Dansk Fjernvarme, Det Økologiske Råd, IDA, Vindmølleindustrien, Dansk Industri, Energisparerådet, Dansk Energi, Dansk Erhverv, Bygherreforeningen, WWF, VELTEK, Landbrug & Fødevarer, VedvarendeEnergi, Energi & Olieforum, Foreningen af Rådgivende Ingeniører, CO-Industri, Forbrugerrådet Tænk og Danmarks Almene Boliger.

Rockwool er generelt set tilfredse med Kommissionens forslag og bifalder forslaget om et bindende mål for 2030, men mener, at ambitionsniveauet bør hæves til 40 pct. Rockwool støtter Kommissionens forslag til forlængelse af energispareforpligtelsen samt ambitionsniveauet, men efterlyser et mandat til Kommissionen med

henblik på at kunne justere forpligtelsen afhængigt af medlemslandenes fremskridt. Rockwool finder det afgørende, at forpligtelsen i videst muligt omfang realiseres hos slutbrugerne og ser således helst, at muligheden for at medregne besparelser uden for slutforbruget fjernes. Rockwool er positiv over for at inkludere et socialt mål i energispareforpligtelsen. Rockwool peger ligeledes på, at der er behov for justering af artikel 8 om energisyn, som ikke er en del af Kommissionens forslag, og efterlyser krav om implementering af anbefalingerne fra energisynene.

Dansk Byggeri er som udgangspunkt positive over for direktivforslaget og mener, at der generelt er behov for, at energieffektivisering og energibesparelser får en langt mere fremtrædende rolle i energipolitikken. Dansk Byggeri støtter op om et bindende EU-mål og ser gerne et mere ambitiøst mål på 40 pct. energieffektivitet i 2030, da dette vil bidrage til en mere omkostningseffektiv grøn omstilling samt gavne vækst og beskæftigelse i Danmark. Dansk Byggeri ser ligeledes gerne, at de nationale energieffektivitetsmål gøres bindende, herunder at man fjerner muligheden for at knytte andelen af vedvarende energi til fastsættelsen af målet. Dansk Byggeri støtter desuden op om, at medlemslandene inkluderer deres energieffektivitetsmål i de integrerede nationale klima- og energiplaner. Dansk Byggeri støtter en forlængelse af energispareforpligtelsen, da det er afgørende med langsigtede rammebetingelser og finder det positivt, at Kommissionen vil fremme de mere langsigtede energibesparelser med lange levetider. Derimod mener Dansk Byggeri ikke, at reduktionerne fra etableringen af VE på bygninger bør kunne indregnes i energisparemålet og ser generelt gerne, at grænsen for at opnå besparelser uden for slutforbruget sættes markant ned. Derudover ser Dansk Byggeri gerne, at regeringen undersøger nærmere, hvad bestemmelsen om energifattigdom vil have af betydning for den danske energispareindsats, da det er uklart, i hvor høj grad det er en problemstilling af relevans for Danmark. Dansk Byggeri ser desuden gerne, at regeringen arbejder for, at artikel 8 om energisyn medtages i revisionen af direktivet, herunder at man arbejder for at ændre bestemmelsen, så kravet kun vedrører virksomheder med et stort energiforbrug.

Dansk Fjernvarme har med henvisning til den korte høringsfrist givet en række overordnede kommentarer og forbeholder sig ret til supplerende kommentarer på et senere tidspunkt. Dansk Fjernvarme støtter op om den generelle ambition om at effektivisere energiforbruget og anser fjernvarme- og køling som effektivisering i sig selv. Det er vigtigt, at man forfølger de samfundsøkonomiske billigste virkemidler snarere end at have et ensidigt fokus på slutforbruget. Derudover mener Dansk Fjernvarme ikke, at energifattigdom skal løses i energisektoren. Dansk Fjernvarme finder yderligere, at energispareforpligtelsen bør give mulighed for at indregne energibesparelser ved brændselsfri VE, da det har vist sig som et samfundsøkonomisk billigt instrument. Hvad angår målere, finder Dansk Fjernvarme det vigtigt at sikre, at der ikke pålægges fjernvarmeforsyninger yderligere omkostninger i form af bygningsintern distribution, måling eller afregning af varme.

Det Økologiske Råd (DØR) støtter et bindende 2030-mål for energieffektivitet på EU-niveau, men ønsker et forhøjet mål på 40 pct. DØR finder ligeledes, at der bør fastlægges bindende nationale energisparemål som supplement til direktivets bin-

dende virkemidler. DØR peger på, at Danmark bør arbejde for at få fjernet kravet om at medregne udviklingen i VE, når medlemslandene skal fastsætte deres nationale, vejledende mål for energieffektivitet. Derudover opfordres regeringen til at arbejde for, at Kommissionen skal kunne indlede forhandlinger med medlemslandene, hvis den samlede indsats fra landene ikke ser ud til at kunne opfylde EU's mål for energieffektivitet. DØR så gerne et fokus på energirenovering af kommunale og regionale bygninger. DØR støtter op om en forlængelse af energispareforpligtelsen, med Kommissionens mulighed for review i 2027 og ønsker, at det klargøres, at dette review kan justere i energisparekravet på 1,5 pct., hvis man finder det passende. DØR støtter desuden, at energiforbrugere skal have gratis adgang til data om deres energiforbrug, og at de primære energifaktorer fortsat skal tillade medlemslande at tage hensyn til nationale omstændigheder. Slutteligt efterlyser DØR en fastsættelse af en fælles europæisk definition af de virksomheder, som er omfattet af energisynsforpligtelsen i artikel 8, som bør fastsættes ud fra nationale kriterier, og at energisynsforpligtelsen bør tilpasses på baggrund af erfaringerne med ordningen.

IDA er positive over for Kommissionens fremhævnning af "energieffektivitet først", og mener, at energieffektivitet bør have en langt mere fremtrædende rolle i energipolitikken, da dette vil åbne op for europæiske markeder, hvor danske virksomheder har styrkepositioner. IDA støtter desuden op om et bindende 2030-mål og ønsker det forhøjet til 40 pct.

Vindmølleindustrien støtter op om et forhøjet 2030-mål på 30 pct. energieffektivitet på EU-niveau og bemærker, at der bør gives forrang til intelligent energieffektivitet i form af besparelser på den mest CO₂-intensive form. Vindmølleindustrien påpeger desuden, at den primære energifaktor bør være endnu lavere end den foreslåede, for, at en udnyttelse af den grønne strøm prioriteres i en EE-sammenhæng. Vindmølleindustrien mener derudover, at en klar prioritering for EE-målsætningen fremfor et årligt mål på 1,5 pct. vil være at foretrække.

Dansk Industri (DI) har med henvisning til den omfattende Vinterpakke og korte høringsfrist givet en række foreløbige bemærkninger. DI er overordnet set positiv over for Kommissionens syn på EU's klima- og energipolitik og bakker op om Kommissionens forslag om at hæve EU's 2030-mål til et bindende 30 pct. mål. Desuden finder DI det hensigtsmæssigt at ændre EU's nuværende energisparemål til et såkaldt energiintensitetsmål, for at kunne måle afkoblingen mellem energiforbrug og økonomisk output. DI bakker op om en automatisk forlængelse af energispareforpligtelsen til 2050, så længe der løbende vurderes, om der fortsat er behov for kravet, og så længe forpligtelsen fortsat har fokus på omkostningseffektive og additionelle energieffektivitetstiltag i slutforbruget. DI er ligeledes åbne over for muligheden for at medregne besparelser genereret fra VE på og i bygninger, så længe det understøtter en omkostningseffektiv udrulning af VE i energisystemet. DI kan ikke støtte op om et krav om målrettede energibesparelser i energifattige husholdninger, da dette bør være op til det enkelte medlemsland. Hvad angår målere og fakturering finder DI det centralt, at udrulningen af fjernaflæste målere fortsat vurderes i forhold til deres omkostningseffektivitet. Derudover anbefaler DI, at artikel 8

om energisyn medtages i revisionen, da der er forskelligartet implementering blandt medlemslandene. Slutteligt fremhæver DI artikel 14 om fremme af energieffektivitet under opvarmning og kølig, som DI ønsker en styrket indsats på.

Energisparerådet har afgivet høringssvar, med undtagelse af Dansk Energi, KL, Landbrug & Fødevarer, TEKNIQ og Gasselskaberne, som ikke har ønsket at deltage i det fælles høringssvar. De resterende medlemmer støtter et bindende 2030-mål for energieffektivitet på EU-niveau, herunder støtter en række af medlemmerne et mål på 30 pct. (DI, Dansk Erhverv, EOF og Dansk Fjernvarme), mens andre ønsker et forhøjet mål på 40. pct. (Det Økologiske Råd, Energiforum Danmark og Dansk Byggeri). Et flertal af Energisparerådet bakker op om, at medlemslandene fortsat skal udarbejde indikative nationale målsætninger for energieffektivitet, mens et mindretal ønsker nationalt bindende mål (Det Økologiske Råd og Dansk Byggeri). Energisparerådet opfordrer regeringen til at arbejde for, at Kommissionen sammentæller de nationale indikative mål med mulighed for at initiere skærpede krav eller fornyede forhandlinger med medlemslandene, hvis disse mål ikke forventes at opfylde EU's mål for energieffektivitet. Energisparerådet støtter en forlængelse af energispareforpligtelsen frem til 2050, med Kommissionens mulighed for i 2027 og 2037 at evaluere forpligtelsen, hvorunder der ønskes klarhed over, hvorvidt evalueringen kan åbne op for en justering af energisparekravet. Direktivet bør have fokus på de omkostningseffektive energieffektiviseringer, hvad enten disse findes hos energifattige eller socialt boligbyggeri. Energisparerådet bakker ligeledes op om, at varme- og køleforbrug skal ske efter individuel måling, og at energiforbrugerne skal have gratis adgang til forbrugsuplysninger. Hvad angår den primære energifaktor, støtter Energisparerådet, at denne fortsat skal tage hensyn til nationale situationer og energisystemer. Slutteligt anbefales det, at der fastsættes en europæisk definition af de virksomheder, som er omfattet af det obligatoriske energisyn i artikel 8, og at der arbejdes for fælles europæiske guidelines for minimumskrav til et energisyn. Ligeledes bør energisynsordningen evalueres og tilpasses på baggrund af de opnåede erfaringer.

Dansk Energi hilser Kommissionens forslag på 30 pct. energieffektivitet i 2030 velkommen og støtter generelt set op om en ambitiøs og langsigtet plan for energieffektivisering, hvorunder det er vigtigt, at energieffektiviseringsindsatsen er tilrettelagt således, at den supplerer de øvrige tiltag på området. Dansk Energi finder det således vigtigt, at der skabes sammenhæng mellem energieffektivisering, målet for VE og målet for CO₂, således at indsatsen kan gå hånd i hånd med kvotesystemet. Dansk Energi finder det nødvendigt, at målet for energispareforpligtelsen justeres oftere, end Kommissionens forslag om revision i 2027 og 2037 og påpeger, at reguleringen af VE-udbygningen bør finde sted i VE-direktivet, hvorfor man ikke støtter op om forslaget om medregning af besparelser fra VE i energispareforpligtelsen. Dansk Energi opfordrer ligeledes til at den primære energifaktor for el bedre afspejler VE-andelen i produktionsmikset, således at faktoren nærmer sig 1. Dansk Energi støtter overordnet kravet om måling og fakturering og finder det vigtigt, at der tillades størst mulig fleksibilitet for energileverandørerne, således at markedet bliver drivkraften for informationservices.

Dansk Erhverv støtter, at der på europæisk plan fastlægges et bindende mål for energieffektivisering, og at målet fastlægges ud fra Kommissionens foreslåede niveau på 30 pct. i 2030. Dansk Erhverv efterlyser en revision af bestemmelserne om det obligatoriske energisyn i artikel 8 i energieffektivitetsdirektivet med henblik på at fastsætte en fælles europæisk definition af de omfattede virksomheder baseret på nationale kriterier. Samtidigt lægges der vægt på, at forpligtelsen evalueres og tilpasses på baggrund af erfaringerne med ordningen.

Bygherreforeningen ser EU-direktiverne som vigtige instrumenter i at nå de nødvendige resultater for CO₂-reduktion og energieffektivisering i både national og europæisk sammenhæng. Grundlæggende finder Bygherreforeningen det vigtigt, at VE-produceret energi i energisparemålene ikke medfører en forringelse af bygningsmassen og hilser en ambitiøs og øget målsætning for reduktion af energiforbruget velkomment.

WWF finder det positivt, at Kommissionen lægger op til en forhøjelse af 2030-målet på energieffektivitet og anbefaler, at målet hæves yderligere fra de foreslåede 30 pct. til 40 pct. Regeringen opfordres til at arbejde for, at det fælles EU-mål udmøntes i bindende nationale mål. WWF finder det fornuftigt, at Kommissionen senest i december 2023 skal vurdere fremdriften i at nå de fastsatte mål for 2030 og finder det positivt, at artikel 7 vedr. energispareforpligtelsen forlænges efter 2020, for at EU når sine langsigtede klimamål. WWF finder det vigtigt at 1,5 pct. målet ikke udvandes og ser gerne, at undtagelsesmulighederne i energispareforpligtelsen reduceres eller helt fjernes.

VELTEK er overordnet set positiv over for Kommissionens bestræbelser for at fremme "energieffektivitet først"-princippet og støtter op om et bindende 2030-mål for energieffektivitet på EU-niveau, hvor man gerne ser, at reduktionsmålet øges til 40 pct. VELTEK støtter op om forslaget om at kunne indregne VE-produktion i de opgjorte energibesparelser og støtter op om en forlængelse af energispareforpligtelsen til efter 2030, da langsigtede rammebetingelser er afgørende for investorer. Det anbefales desuden, at Kommissionens evaluering af forpligtelsen i 2027 også bør indeholde mulighed for at justere energisparekravet på 1,5 pct. Slutteligt støtter VELTEK op om forslaget om individuel måling samt forbrugeres ret til adgang til egne forbrugsoplysninger.

Landbrug & Fødevarer (L&F) støtter generelt set op om indsatsen for øget energieffektivitet, herunder et bindende 2030-mål på EU-niveau og peger på vigtigheden i, at det specifikke målniveau vurderes samfundsøkonomisk omkostningseffektivt for EU. L&F støtter ikke bindende nationale mål og finder det afgørende, at danske virksomheder har lige konkurrencevilkår med de resterende EU-medlemslande. L&F mener, at den nationale energispareindsats bør indrettes så omkostningseffektivt, fleksibelt og gennemsigtigt som muligt. L&F finder det vigtigt, at man opnår en fælles EU-tilgang til det obligatoriske energisyn for store virksomheder, som bør tilpasses de allerede opnåede erfaringer med ordningen, herunder at energisynsreglerne indrettes fleksibelt og tilpasses de enkelte virksomheders behov.

VedvarendeEnergi støtter et bindende mål for energieffektivitet på mindst 30 pct. i 2030 og ønsker, at målet hæves til 40 pct. VedvarendeEnergi mener derudover, at der så vidt muligt bør fastlægges bindende nationale mål, som supplement til de bindende krav i direktiverne. Der foreslås ligeledes, at kravet om 3 pct. årlig renoivering af statslige bygninger udvides til at omfatte andre offentlige bygninger. Slutteligt anbefaler VedvarendeEnergi, at der fastsættes en fælleseuropæisk definition af, hvilke virksomheder der er omfattede af det obligatoriske energisyn i artikel 8, samt europæiske guidelines for minimumskravet til indholdet af et energisyn.

Energi- og Olieforum (EOF) støtter op om Kommissionens forslag til energieffektivitetsmålet samt de fortsatte krav i energispareforpligtelsen. EOF finder det desuden vigtigt med en justering af definitionen af hvilke virksomheder, der er omfattede af ordningen for energisyn, jf. artikel 8 i energieffektivitetsdirektivet.

Foreningen af Rådgivende Ingeniører (FRI) finder det positivt, at Kommissionen fremhæver energieffektivitet som en ressource i sig selv og støtter op om bindende 2030-mål på EU-niveau, med et ambitionsniveau der er samfundsøkonomisk ansvarligt, og som løbende kan opjusteres i forhold til den teknologiske udvikling. FRI opfordrer ligeledes regeringen til at arbejde for, at EU-kommissionen sammenlægger de nationale, vejledende mål på energieffektivitet med henblik på at kunne stille indskærpede krav eller initiere forhandlinger med medlemslandene, hvis indsatserne ikke ser ud til at opfylde EU-målet. FRI støtter derudover op om en forlængelse af energispareforpligtelsen til efter 2030 og finder det positivt, at Kommissionen evaluerer indsatsen i 2027 og 2037. Mht. evalueringen anbefales det at åbne op for justering af energisparekravet på 1,5 pct. FRI støtter op om, at varme- og køleforbrug skal ske efter individuel måling, og at fastsættelsen af primære energifaktorer fortsat skal tage hensyn til medlemslandenes nationale situationer og energisystemer. FRI ser ligeledes gerne, at der arbejdes for inkludering af artikel 8 om energisynet i revisionen af direktivet, således at der fastsættes en fælles europæisk definition af de omfattede virksomheder samt guidelines for minimumskrav til energisynet.

CO-industri finder det positivt, at Kommissionen har fokus på en langsigtet og holdbar klima- og energiregulering og bakker op om et 30 pct. mål for energieffektivitet i 2030 på EU-niveau.

Forbrugerrådet Tænk (Tænk) er overordnet positiv over, at Kommissionen i sine forslag ønsker, at sætte forbrugeren i centrum. Det er imidlertid en forudsætning for, at energipakken kan blive en succes, at forbrugerne reelt bliver aktive og involverede medspillere, der også får mærkbare fordele af pakken. Tænk mener desuden, at 2030-målet bør forhøjes til 40 pct. energieffektivitet i 2030. Tænk henviser til Det Økologiske Råds høringssvar.

Danmarks Almene Boliger (BL) finder det vigtigt, at revisionen af energieffektivitetsdirektivet ikke ændrer den måde, hvorpå Danmark har implementeret direktivet, hvad angår målere og fakturering, nemlig med en skelnen mellem 1. led, som vedrører energiselskaber, og 2. led, som vedrører alle boligselskaber og det forhold de

har til deres lejere. Det er afgørende for BL, at der generelt set tages udgangspunkt i en totaløkonomisk rentabel tilgang. BL finder det positivt, at direktivets ordlyd giver mulighed for at benytte sig af varmfordelingsmålere i de situationer, hvor individuelle målere ikke kan installeres. BL ønsker i den forbindelse at få afklaret, om kravet om at redegøre for den tekniske mulighed/økonomiske rentabilitet kun vedrører de situationer, hvor varmfordelingsmålere ikke kan installeres, eller om det ligeledes gælder situationer, hvor individuelle målere ikke kan installeres, og varmfordelingsmålere derfor installeres i stedet. BL finder det vigtigt, at der fra dansk side arbejdes for at få individuelle målere og varmfordelingsmålere sidestillet.

LO finder det positivt, at Kommissionen har fokus på at sikre en balanceret klima- og energipolitik, der både tager højde for konkurrenceevnen, energiintensive arbejdspladser, omkostningseffektiviseringer og udviklingen af ny grøn teknologi. LO bakker ligeledes op om Kommissionens forslag til at øge målet for energieffektivitet i 2030 til et 30 pct. mål på EU-niveau. Det er derudover oplagt at lægge op til langt flere omkostningseffektive renoveringer i bygningsmassen, samt at arbejde for at virksomheder og forbrugere sparer energi i slutforbruget, på en markedsdrevet måde, samtidig med at medlemslandene gives fleksibilitet ift. nationale forhold.

9. Generelle forventninger til andre landes holdninger

Rådet blev den 26. juni 2017 enig om en generel indstilling til Kommissionens forslag. Den generelle indstilling lægger op til et mål for energieffektivisering i 2030 på 30 pct. Rådet tog i den forbindelse ikke stilling til, om målet skulle være bindende eller vejledende.

Rådets generelle indstilling lægger desuden op til en forlængelse af energispareforpligtelsen i perioden 2021-2030, men at en forlængelse efter 2030 kræver inddragelse af medlovgiverne. Samtidig lægges der op til at reducere energisparemålet fra 1,5 pct. til 1 pct. i den sidste halvdel af perioden dvs. fra 2026-2030. Kommissionen kan dog i 2024 foreslå, at målet på 1,5 pct. fastholdes, såfremt Kommissionen vurderer, at dette er nødvendigt for at nå det overordnede mål for 2030.

Trilogforhandlingerne med Europa-Parlamentet blev påbegyndt i februar 2018 og er relativt fremskredne. Der forventes derfor snarest landet en aftale om bl.a. det overordnede mål og energispareforpligtelsen. Internt i Rådet er der en stor gruppe af medlemsstater, inklusive Danmark, som ønsker at udvise fleksibilitet ift. Europa-Parlamentets ønsker, herunder et overordnet mål over 30 pct., mens andre ønsker at fastholde Rådets generelle indstilling. På baggrund af forhandlingssituationen er det pt. vurderingen, at det mest sandsynlige udfald vil være et ikke-bindende mål på 31-33 pct.

10. Regeringens generelle holdning

Regeringen hilser Kommissionens forslag om en revision af energieffektivitetsdirektivet velkommen og finder det vigtigt, at EU samlet set når sine energi- og klimapolitiske målsætninger for 2030.

Forhandlingsituationen indikerer klart, at det bærer mod et højere, men vejledende, EU-mål for forbedring af energieffektivisering i 2030. Regeringens prioritet i lyset heraf er at arbejde aktivt for et så højt vejledende EU-mål, som der kan samles flertal for i Rådet. Skulle forhandlingerne mod forventning munde ud i et bindende mål, vil regeringen også kunne støtte dette. Regeringen lægger dog samtidig vægt på, at målet ikke byrdefordeles, således at det fortsat vil være op til medlemslandene selv at fastsætte de nationale bidrag.

Regeringen støtter ligeledes op om forslaget om en forlængelse af energispareforpligtelsen med fortsatte nye, årlige besparelser på 1,5 pct. i slutforbruget frem til 2030, der sikrer, at alle medlemsstater bidrager til det fælles 2030-mål, men at energispareforpligtelsen indeholder størst mulig fleksibilitet i forhold til medregning af energibesparelser og virkemidler for medlemsstaterne. Regeringen finder, at en evt. forlængelse af energispareforpligtelsen efter 2030 ikke bør vurderes af Kommissionen alene, men sker med inddragelse af medlemsstaterne.

Regeringen finder, at energieffektivitetsdirektivet fortsat skal give fleksibilitet og råderum for medlemslandene, således at energibesparelser fortsat kan opnås på den mest omkostningseffektive måde, og være forbundet med færrest mulige administrative byrder. Regeringen lægger vægt på et slankt og effektivt EU, der ikke regulerer unødigt, og lægger derfor vægt på, at medlemsstaterne fortsat skal have fleksibilitet til at vælge, om der skal fastsættes krav om fjernaflæste målere, og at man kan undlade dette, hvis det ikke vurderes at være omkostningseffektivt og teknisk muligt.

11. Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Forslaget har senest været forelagt Folketingets Europaudvalg på mødet den 2. juni 2017 til forhandlingsoplæg.